

Onor

Asociația Română

Sibiu

Str. Șaguna

revistă satirică și umoristică

Pozele plătite în bani

Abonamentul :
 Pe an Lei 24.—
 Pe 1/2 an 15.—
 Pe 1/4 an 10.—

Redactor: Tepeluș.
 Redacția și adminis-
 — trația: —
 Săliște (jud. Sibiu)

Anunțuri se primesc
 după învolală.

— Prețul unui exemplar —
1 Leu.

Tale quale.

E târziu. — Pe masa veche stă cerneala și hârtia
 Și așteaptă, — ca prin peană, — să le consfințesc frația,
 În chilia-mi spațioasă (de vre-o trei metri pătrați)
 Toți ai căsii (cinci la număr) sunt de mulțisor culcați,
 Lampa fumează de ciudă, candela și-a 'ntors privirea
 Iar motanul stă cucernic, parcă ar ceti psaltirea;
 Și'n această atmosferă de eternă, dulce pace, —
 Nu mai vad nici ochi de prieteni, nici priviri crude rapace.

Luna plină, argintată, a umplut casa de vraje
 Cu-ale sale blânde raze ce la masă-mi stau de straje;
 Simt fiorul cum mă cearcă, dragostea cum mă frământă,
 Visurile cum se țese, sufletul cum se avântă,
 Dar deodată, ca prin farmec, se distramă întreg visul
 Căci «Memento» fără milă striga: „gată manuscrisul“!

Da, așa e! Nu e vreme de visări crepusculare
 Când nevasta-ți cere rochii și copiii-ți cer mâncare,
 Pune mâna tu pe peană, scrie cum îți dă comanda,
 În Olimp du-o pe Frosa, critic-o cumplit pe Sanda,
 De Marghioala zi că-i zână, — chiar de e Muma pădurii, —
 Nu cerca însă copile s'atingi colțul bătatului
 Vr'unui domn care în lume e puternic și e tare
 Că te duci ca avalanșa de zăpadă, drept la vale,
 De-ai avea oricât dreptate, vei fi veșnic cel învins
 Pentrucă e grea problemă să lupți tu, un singur „ins“
 Contra unui strat de ură, coperit cu negre patimi
 Și nu-i fi nicicând în stare ca din locul lui să-l clatini,
 Chiar Vlahuța-a zis odată: „nu-i alegere de armă“
 Că „sub pământul greu al forței dreptul celui slab se sfarmă“

S'or găsi și din aceia cari or zice că faci bine,
 Perorând și ei că-i vremea să scăpăm de-așa rușine

Mare

Te vor ațâța la luptă contra relelor știute,
 Îți vor spune chiar persoane demne de-a fi combătute
 Ca la urmă, când moi peana mai aspru în calimara
 Să rămână toți de-oparte ca niște figuri de ceara,
 Ori să-ți faci vr'o grimasă, socotindu-te anost
 Că din glumă de pahare te acăți de-al lumii rost,
 Și ca ultima copită să ți-o dea mai eficace
 Îți vor da sfatul cuminte ca: să lași lumea în pace.

Se va juca mai departe intriga țesută bine,
 Scena va fi prefăcută când și când pe la vecine,
 Rolurile studiate se cam știu pe dinafară
 Deci și victime cădea-vor rând pe rând seară de seară.

Fără multă meditare, fără frică, fără jena
 Se va'ncepe sindrofia cu prologul pus în scenă:
 „Știți că pe Ion al Floarii l'a bătut cumplit nevasta? —
 „Ci-ca era beat când Floarea cu ciomagul i-a spart țeasta,
 „Dar de Fabiu filfizonul știți că lângă o porțiță
 „S'a încăerat cu Ygrec aseară pentr'o fetița? —
 Apoi vor vorbi de găște de curcani, găini și torte
 Alții vor aduce vorba de cântarea 'n Mezzo-forte
 Dup'aceia ca la moară rând pe rând veni-va satul;
 „Ba că unul n'are haină, alta și-a'nșelat bărbatul
 „Ori că pe Miron Spoitu l'a prins satul cu vecina
 „Iar lu Măia Tiocolioacă nu i-a scos puii găina
 Și după prologu-acesta, — ca efectul să se simtă —
 Așeza-vor fără mila victima serii la țință.

June de va fi vor zice că nu are nici manșete
 Și-i stângaciu față de fete și n'are tocure la ghete,
 Ori că face-atâtea nazuri când e vorba să se 'nsoare
 Par'că el e prinț din basme, ori vr'un făt căzut din soare;
 Dacă e 'nsurat vor zice că o duce tot în chefuri
 Și pe lună nu-i ajunge nici măcară zece lefuri,
 Neputând însă se aple ca de unde chefuește
 Vor cădea la bănuială că din zestre cheltuește;
 De e fată ori dudue victima, — toate vor spune
 Ca-i saracă și fudulă de se face de minune
 Sau de are zestre mare vor găsi alte defecte:
 Ca e prea sulemenită și are purtări suspecte;
 Dacă cumva cel din vorba e vr'un biet idealist
 Il vor răstignit pe cruce cum l'au răstignit pe Crist,
 Il vor diseca valoarea, li vor măsura tot pasul,
 Constatând că la purtare și-a luat de-o vreme nasul,
 Iar la urmă sindrofia condamna-va prin sentință, —
 Fără de argumentare, — a 'ndrăznețului ființă.

Dar zadarnic îți pierzi vremea răscolind a lumii patimi
 Trebuie să ții copile cont de obicei și datini,
 Lasă lumea-așa cum este dacă vrei să ai odihnă
 Nu-ți mai amări ființă, nu-ți strica a vieții tihnă,
 Că de îndrăznești a pune stăvilar negrelor valuri
 In cumplit vârtėj te-or prinde, aruncându-te de maluri.

Ca Baiazzo din poveste rog iertați-mi acum vina
 Prea sunt copleșit de gânduri, și-s silit să... trag cortina.

Tepelus.

La noi — la Sibiu

— parodie. —

La noi sunt codri verzi orfani
 De putere 'ndrănețe
 Că hoții-acuma în tramvai
 La pungă-ți dau binețe;
 Și pe la noi acum avem
 Americane—Baruri
 Unde în nopțile de-orgii
 Venerale sunt faruri.

Pe scenă sus e mai aprins
 Popp Wilhelm legendarul
 Decând pe frunte blând l'a lins
 Cu-atâta dor primarul;
 Că la Sibiu nu-i Cernăuți
 Și face biet ce poate,
 Românii-s buni și-s sasofili
 Și-i dau concurs în toate.

La noi țaranul vinde 'n târg
 O juncă și-o purcică
 Iară pe bănișori de-și ia
 Trei metri de-america;
 La „Römischer“ și „Boulevard“
 Plătești o butelie
 Vin de-Aciliu cu lei treizeci
 (Mai rău ca'n drogherie).

La noi chiar „Vaca“ e acum
 Pe acții și cu rente
 Decând „Vițeei“ s'au spurcat
 La grase dividente;
 De-acuma Rică n'o mai fi
 Al sticlelor inspector
 Fiindcă «Vaca» l'a numit
 Executiv-director.

La noi din Viena sunt cam mulți
 Prin cele cafenele
 Și geme locul de suspecti
 Prin birturi și hotele;
 Petrec cu „șampus“ și țigani
 Toți „Schieber“-ii de-o vreme
 Și Râia astăzi pe fotel
 Se umflă grav în pene.

De-o vreme locul e 'mpănat
 La noi cu păsărele
 Ce-ți ies în cale pe 'nserat
 Cu ochii la inele
 Se lăfăesc în dulce traiu
 Cu toți degenerații
 Și tot mai multe trec cu zor
 Chiar și astăzi Carpații.

Avem un dor neîmplinit
 Azi când le știm pe toate
 Și-aname: Să nu ne mai dăm
 Cu toți dușmanii coate;
 Ne văd spurcații că tăcem
 Și le răbdăm tupeul
 Și-acuma chiar în cas' la noi
 Ne 'njură Dumnezeu.

Să-i strângem doar puțin la teac
 Puțin, — să nu plesnească,
 Și-apoi să-i vezi cum vor striga
 Cu toții: „Să trăiască“!

Tepelus

Stan Vorbălungă despre locuințe.

După prorocirea prorocului Pătrângel am ajuns azi coada veacului, adică timpul când oamenii nu mai au loc nici în casa nici afară, nici în aer nici în pământ, în cer toate locurile sunt pline iar pe pământ nu mai este loc pentru suflarea omenească. Unii zic, că s'au înmulțit oamenii, alții că s'au împușinat casele, alții una, alții alta, alții amândouă.

Oamenii nacăjiți au noroc, că e cald afară, a crescut iarba moale și frunza verde și că straiul cerului îi acopere totdeauna așa, că au unde sta câte-odată.

Astăzi dacă îți faci casă nu poți locui acolo, că trebuie să între aceia, cari n'au casa. Dacă ești proprietar te scoate chiriașul pe strada, dacă ești chiriaș proprietarul nu-ți poate face nimic. Dacă

cauți locuința, nu găsești, dacă ceri nu capeți, dacă nu cauți nu găsești, dacă nu ceri nu capeți așa că tot acolo ești.

Cât vor ține caldurile mai merge treaba cu chin cu vai, dar în toamnă cei ce n'au locuința trebuie să aleagă una din două:

Sau câștigă dreptul la o locuință gratuită pe tot timpul ernii în pivnițele poliției sau la tribunal, sau pleacă cu rândunelele și nu vine înapoi nici la primăvară.

Ori cum am suci-o și învârti-o tot mai rămâne o locuință sigură, sfântă groapă, de unde nu te mai scoate nimeni afară, că aia nu știu de proprietar sau chiriaș și acolo legea chiriiilor nu se poate amesteca.

Ce îți dorim noi ție...

Vine știrea ca pe sfoară,
Că'n Albac, popa Nicoară,
E popă vestit în lume,
Popă cu mare renume
La partidul care are
Frânele spre guvernare. —
Cu a lui apucătură
Scoase morții la măsură:
— „Haideți toți!.. Haideți afară,
„Că nu ieșiți la ocară
„Ci la trai bun, fericire
„Ca la a doua venire!
„Veniți și votați cu mine
„Să ne scoteți din rușine
„Că de rămâneți în groape
„Maniu-Vaida ne cutroape!..

Morții cum sunt însă duhuri
Noi nu i-am văzut pe drumuri
Nici în sala de votare
Nici pe jos și nici călare,

Când am scrutinat la urmă
Toți aveau bilete 'n urnă
Puse cu a popii mână
Ca să meargă treaba-strună,
Și cu așa șmecherie
Ajunse popa 'n domnie

După cele întâmplate
Să cuvine, măi fârtate,
Când o fi popa să moară
Să-i dorim moarte ușoară
Ca la cel cu limba scoasă
Peste barcă, cât o coasă,
Și vulturii din „Petreasa“
Pe-alui cap să-și facă masa,
Iar vântul dela „Coale“
Pe sub tălpi să dea târcoale.

Straja.

Ace și cuie.

Unui burlac.

Te ții om în rând cu lumea,
Dar nu-ți merge carul bine
Când vezi alții, că se 'nsoară
Latri fără de rușine.

Bați acolo unde fata
Este deja arvunită.
Două-ai luate 'n tocmeală
Și-amândouă să mărită.

E-al dracului făgădașul
Te 'ncurca-și cam prost cu două
Și pe car' n'o ei te frige,
Vezi mai bin' de alta nouă.

Morse.

Stan Pătitul.

Cunosc pōpi, care nu se desibesc de draci, dar nu cunosc, drac, din care s'ar fi făcut popă. Am cunoscut însă un popă, care, pentru bani s'a făcut drac.

În Șura a murit odinioară fiul unui Sas sărac. Sasul, neavând ce face cu fiul mort, s'a dus la popa și la rugat ca să îl îngroape. Bucuros — răspunde popa săsesc la rugarea parohianului său — vezi numai și-mi adu 50 lei.

— N'am 5 bani, dar decum 50 lei domnule părinte!

— Atunci îngroapă-ți tu fiul, eu nu-l îngrop, pentru că Dumnezeu nu primește slujba neplătită!

Țăranul, după acest răspuns, pleacă prin sat, ca să împrumute banii receruți la primăria slujbei din partea lui Dumnezeu, dar nu capătă bani. Se duce la judele și-l roagă, ca să mijlocească la popa îngroparea fiului său răposat. Judele-i răspunde, că puterea lui nu ajunge până la barba popii, și deși s'ar putea întinde până la ea, îi e teamă să n'o plătească.

Ce să facă sasul! — se mai duce încă odată la popa, cade în genunchi, și cu mâinile ridicate către ceruri, îl mai roagă odată, vărsând șiroaie de lacrimi, ca să-i îngroape copilul, mort deja de patru zile.

— Nu se poate îl răspunde popa, că nu vreau să supăr pe Dumnezeu, care cere ca să i se plătească slujba.

— Dar ce să fac eu cu copilul mort?

— Fă-i o groapă în grădină și-l îngroapă tu, apoi, după ce vei câștiga banii receruți pentru slujba îngropăciunii, eu îi pot face slujba și mai târziu, că Dumnezeu e îndelung-așteptător.

Cu sfatul acesta părintesc, sasul s'a întors acasă, a luat un săpoi, s'a dus în grădină, și a început a săpa la groapa, în care să-și îngroape Isuși copilul.

Săpând la groapă, de-odată sparge cu săpoiul o oală, din care s'ar galbenii, ca furnicile dintr'un mușunoiu spart. Doamne mulțumescu-ți, strigă atunci sasul, plin de bucurie, că acum am cu ce plăti la popa slujba pentru

îngropăciunea fiului meu, ca să fie bine primită!

Sasul adună la galbeni până-și umple căciula cu vârf, îi aduce apoi în casă și-i dă nevastei sale să-i grijească, iar cu un galben pleacă la popa și-i plătește slujba pentru îngropăciunea copilului.

Văzând popa galbenul, a întins dreapta după el, iar cu stânga netezindu-și barba, întreabă pe fiul său șulțesc: De unde ai tu galbeni? — Dela Dumnezeu părinte — răspunde sasul! — Săpând la groapa fiului meu în grădină am aflat o oală plină cu galbeni.

Vezi dragul meu — zise atunci popa — la ce fericire te-a dus părintescul meu sfat, ca să-ți îngropi însu-ți copilul. Acum după ce ai ajuns în starea de a putea mulțumi pe Dumnezeu pentru rugăciunile, ce sunt dator a le face pentru cei morți, voi merge și voi îngropa copilul.

Popa s'a ținut de cuvânt, a îngropat copilul cum se cade, dar gândul îi sta mereu la oala cu galbenii.

După îngropăciune sosind acasă, popa s'a schimbat cu totul. Nu mănca, nu bea, nu dormea, ci mereu făcea la planuri cum să pună mâna pe oala cu galbenii. Vro opt zile mereu a socotit, chibzuit, și plănuit, până când dracul la pus la cale, cum să ia galbenii țăranului, pe care, cu sfatul său, i-a ajutat, ca să-i afle. Iată planul:

Popa săsesc din Șura între multe vite, ce-i lipseau la casă avea un țap mare și negru, din care ai fi putut face, nu un popă, dar ș'un vlădică. Într'o noapte popa junghie țapul, îi trage pielea întregă cu coarne și barbă și tot, apoi se desbracă de haine, se îmbracă cu pielea țapului, trăgându-o peste a lui, se duce la sasul cu galbenii, și la miezul nopții, adevă în ceasul strigoilor, începe a bate cu picioarele cele dinainte la fereastră. Sasul se pomenește din somn, și întreabă: Cine-i?

— Eu!

— Cine ești tu?

— Ios dracul, și am venit după galbenii, ce mi-ai furat din grădină! Dămi galbenii, că de nu te duc cu mine, cu galbenii cu tot.

Sasul speriat, de-i tremura și carnea, ce i-a fost rămas dela cină în dinți și măsele, caută

galbenii din care lipsea numai celce îl dăduse popii, deschide fereastra, și îl dă dracului.

Vesel și plin de galbeni ca niciodată, popa din Șura s'a întors acasă, a pus galbenii bine, și a dat să-și lapede revereanda de țap de pe el, dar înzadar. Pielea de țap s'a fost lipit așa de tare de pielea lui, încât toate încercările cu medici, leacuri, slujbe

și descântături, de-a o deslipi, n'au ajutat nimica.

Așa a trăit popa săsesc din Șura mai mult timp în pielea de țap. Într'o dimineață însă, când câprarii scoteau caprele din sat, popa, fără să observe popoia, iese din casă afară, să mesteca între capre, merge cu caprele la pădure. și, după cum să povestește, un lup s'a milostvit și i-a tras revereanda de țap de pe el.

Colac și Pupăză

Pupaza: Noroc Soațe!

Colac: Dare-ai peste norocul numelui.

Pupaza: Da ce smeu ai astăzi de ești așa de morocănos?

Colac: Ce să am, așa sunt eu când mă gândesc la frații întru Cristos Romul Popa din Gârbova și Necșa din Apold. M'apuca urâtul.

Pupaza: Dacă vrei să te apuce urâtul nu te mai gândi la ei, gândește-te la necuratu.

Colac: Tot un drac e...

Pupaza: Vad că azi nu pot vorbi cu tine. Adio!

Colac: Adio soațe și să-mi scrii câți canonici a-ți mai fatat.

Să luăm aminte!

Sășii de-o vreme încoace au început să mănânce usturoi și strigă în gura mare că nu le miroase gura. Ei strigă cum strigă și muerea dracului care, în vreme ce își zgârie bărbatul până la sânge, sbiara cât o ia gura că o bate bărbatul.

Sășii sbiara prin Dumarsblattul lor din Sibiiu că „Patria“ minte și că Sășii de lângă Bistrița sunt mai blăzi ca melușeii. Noi aflăm că 400 de hoți par'că ar fi fost 400 de hoți au pornit cu armele și cu sapele contra celor 50 de Români de pe arătura și i-au adus ca pe niște cortorari până la funojul lor. Și tot Dumarsblal lui Neugeboren mai are îndrăsneala să batjocorească pe scriitorul dela „Patria“,

Să luăm aminte și să ne cunoaștem vecinii mai bine.

Sus Marcule!

Marcule cu chei și chiu,
Mai privește pe la Jiu
Și să-l înhați înprejur
Pe un Boldin „biztosur“
Nu'l vorbește lumea rău
Ca ar fi vre-un natarau
Ci-i spune d'un alt păcat,
De cel ungro-slavizat
Câte fete cucerește
Cu cuplete'n ungurește
Is frumoase'n mare grad

Că-s din neamul lui Arpad
Cele cochete și tunse
Sunt de credința lui Moise.
Toate acestea de le știi
Marcule expres sa vii,
Să mi-l prinzi să-l dascălești
Cu cuvinte strămoșești,
Pintenii să îi tocești
Și să-l scoți din club sportiv
Și să-l pui în preventiv.

Klickenfeld Moritz

A fost mai bine.

Când mă gândesc la ce-o
trecut

Și ce este acum,
Mă mir, de câte s'au făcut
Și cum s'a schimbat huma;
La multe lucruri n'am gândit,
Nici nu visam de ele,
Neașteptate au venit,
Ici bune, și ici rele.

Prescris pe capitale,
Și lipsă nu s'a prea ivit
De prețuri maximale,
N'a fost atâți funcționari,
Si'n lume-atâtea fete,
N'a fost salare așa mari
Si-adaus de scumpe.

Nici domnii nu erau pe-atunci
Cuprinși de-atâta ura,
Meseriașii nu aveau
Mereu frământătura

N'a fost pe-atunci impozit Si nu creau atâți pungași

Și nici blestemație;
Pe sate și pe la oraș
Necaz și săracie.

Atâtea limbi nu se-nvățau
Prin cele internate,
Cooperative nu ereau,
Nici multele pacate.
Nu se știa cei Salvarsan,
Nici gripa spaniolă,
Nu era nici aeroplan,
Nici plângeri pentru stola.
Nu te 'ntalnea-i pe trotuar
Cu droaia de cocote,
Te înșela cu mult mai rar
Cu falsele bancnote;
Nu s'aduceau atâtea legi
Ș'atâtea paragrafe
Nu petrecea-i noapțile 'ntregi
La cinematografe.

Nu se mânca așa de rar
Scovarda ori clătita
Cu brânză nouă și mărar
Umpluta și gătită,
Nici nu sta leul așa rău,
Cum stă astăzi sârmanul
Și bani de-argint erau destui
Să 'ncarci chiar cu toptanul,

În satul nostru nu erau
Atâta frământare
Batrânii lipsă nu duceau
De pâne ori de sare
Pleca-i la târg cu'n zlotișor
Și-o traistă mare în mână
Și târguia-i, de n'avea-i zor
Aproape-o săptămână.

Acum schimbăm la poli mereu
Și traista e tot goală,
Ne pomenim fără nici un leu
Și nu-i destul d'o oală;
Popicării nu să faceau
Din casa, grajd și șura,
Și polii la joc nu sburau
Pe un pic de beutură.

Și eu jucam în vremea mea
Și nu-mi trebuia torță
Ba despre mine se știa,
Că sunt damist de forță,
Să încerc acum un singur
„schub“

Ma vait o săptămână
Și cad pe nas, de-aproape-l
rup

Ori îmi scrintesc vr'o mână.

Nu era nici pavilion
 Și nici atâtea vile
 Nu erau toate scumpe foc,
 Nici așa grele zile,
 N'au fost atâtea fără rost,
 Nici intrigi la vecine,
 Dar ce a fost și cum a fost
 A fost poate mai bine.

Chipăruș

Știri telegrafice.

Agencia: Tepeșuș.

aduse în cărcă
 de „Puiul Calicului“

Sebeș. Corespondentul „Puiului“ e tare curios să afle dacă cercetarea sânguincioasă a șefului de poliție Tătar și a lui tateca Berghezan de a afla dacă comisarul de finanțe Rotar n'a fost naționalist, ori nu are căldări de spirt, a dus la vr'un rezultat. E curios și el și n'ar strica dacă ar afla că munca hiperzeloasă a celor doi domni n'a rămas fără Bene-Merenti“.

Sibiu. Primum un necrolog dela toate școlile instituțiilor și autoritățile românești din Sibiu prin care ne anunță moartea mult iubitului „Maial“ mort nenăscut într'o zi ploioasă de 27 Mai. Dumnezeu să-l odihneasca și să sperăm în învierea lui.

Petroșeni. Cei trei dascăli dela școala din jos vreau să se producă și ei cu ceva pe seama „Puiul Calicului“. Programul este următorul: I. Cântecul dorului de dascălul D. J. director școlar. II. Dascălul Albu, care este jumătate șvaiț va acompania cu vioara pe dl director. III. Poemul descălăcării șobolanilor în Valea Jiului, executat de dascălul David. Iși va da sillnța să joace bine toate rolurile, că în caz contrar eoloanele revistei „Puiul Calicului“ îl sunt deschise și pentru D-sa.

Valea Jiului. Agenția telegrafică a revistei „Puiul Calicului“ și a întins sârmele sale direct până la Petroșeni, unde să afla centrala știrilor ce să trimit la redacție. La centrală în Petroșeni, avem legături bune cu vârful lui Petru, Mândra și cu Retezatul, de unde la un caz de atac din

partea șobolanilor, căci în ascuns plănuesc deja ofensiva, ne vom opune și-i vom rapune. Răutăcioșilor de șobolani! „Puiul Calicului“ nu are teamă de astfel de papă lapte ca voi, cari vă schimbați stăpânul după cum suflă vântul pe Pacâng. Suntem mândri că „Puiul Calicului“ face pureci pe la voi și vom căuta să ne servim onorații cetitori cu veștile cele mai proaspete.

Petroșeni. „Puiul Calicului“ a sosit cu bine la noi. Domnișorii de prin oraș deja au auzit despre sosirea lui și dau năvală la librăria „Jiul Cultural“ Conducătorul librăriei om de treaba își servește bine mușterii și pe de-asupra pentru un leu îi cinstește și cu „Puiul Calicului“

Petroșeni. Domnii din Petroșeni și jur au o mare groază de gura cea rea a „Puiului“ și de aceea ar dori să bage o rugare la cei trei frați șobolani dela centru ca să ordoneze o bătae românească „Puiului“. Cu executarea acestui ordin să încredințeze pe dl Valer Pop notarașul din Petroșeni, că dinre cel jucați până acum, el ar dori mai tare să dea bot cu „Puiul Calicului“. De altfel dlui este „johazafi“, doară Tisza Pista la decorat. Noroc bun zicem noi de astfel de treabă fiindcă cu astfel de oameni „Puiul Calicului“ isprăvește repede.

Petroșeni. Năna băcsi directorul școlar din Petrița s'a spovedit mai în zilele trecute unui corespondent dela „Puiul Calicului“ care întâmplător a avut fericirea de-a schimba câteva vorbe cu aceasta persoană istorică. Să miră mult ce are tâlharul de „Puiul Calicului“ cu barba dsale. El spune că „Puiul“ e răutăcios fiindcă judecă oamenii numai după exterior. Astfel s'a hotărât să-și radă barba, că pe semne răzându-și barba își va lăsa și năravul. Ho! ho! zicem noi mai bine lasați barba — și lasă-te de nărav. Barba și-e amintirea stăpânului, pe care l-ai servit vre-o 20 ani, „nagyon becsületes“ vorba dtale.

Petroșeni. Doctorului Salcă, care a ordonat până mai bine de curând la „Graiul Muncitorimei“ i s'a făcut vânt. De altfel era încă de mult așteptat, că te cuprindea dureri de urechi cînd numita gazetă. Locul dsale

asa în taină i la ocupat directorul Turcu, dascal în Petroșeni. Ține minte frate Turcule, că acum la început numeri polii, ca să îmbraci în duhul șobolanilor numita gazetă, că așa să vede: șobolanli doresc să mobilizeze toată presa din „Valea Jiului“ pe seama partidului lor. — Dacă te vei ținea și pe mai departe pe drumul în care ai apucat te asigurăm că vei număra galbinii. Așa cred că ne înțelegi

Rășinari. Popa „Burlac“, a adunat bani din gros, pentru facerea unui „pavilion“ de j.c. Blețitor „Rășinarieni“ li-e frică de povestea aia cu „țigani“ când și-au mâncat biserica de slănină.

Petroșeni. La o primire Tocoloafă atât a blehăit de puternic încât și-a pierdut cumpătul. Fiind întrebat mait târziu că cine i-a făcut discursul, a spus că popa Duma, cu toate că dânsul asudase multe sări ca să alcătuiască un astfel de discurs. Marele depozitar Nicodim a pierdut un pariu foarte delicat (cu burduful) și a trebuit să plătească cinsprezece litri de vin. Deaceasta n'ar fi năcăjit dânsul dar nu știe unde s'ar găsi atâtea brânză ca să umplă un astfel de burduf.

Lupeni. Pașa dăscălesc a dat sărindare la biserică pentru odihna celor ce-l pun în cărcă lui Tepeșuș.

Petroșeni Hergott, supranumit de unguri și atyauristen, după ce a luat în arândă mina „Sălătruc“ ține foarte mult să explice tănălăilor din loc cum se poate exploata arama fără să intri cu ciocanul în mină. Până acum nu i-a succes să convingă decât foarte puțini.

Poșta Calicului.

În urma scumpirii hârtiei și-a tarifului postal; am fost siliți de a urca taxa abonamentului dela 20 la 24 Lei anual, jumătate de an 15 Lei, iar un pătrar de an 10 Lei.

Rugăm cu insistență pe toți abonenții cari sunt în restanță cu abonamentul, a achita restanața, altfel le oprim trimiterea foil.

Tomuța Blagu Bodești Foaia vi se expediază regulat, abonamentul e plătit până 15/VII/1922.

BANCA CENTRALĂ

:: pentru industrie și comerț s. a. CLUJ ::

Filiala Sibiu STRADA CIZ-
NĂDIEI NO. 7 etajul al II-lea

CAPITAL SOCIAL :
Lei 50.000.000

FOND DE REZERVĂ :
Lei 16.000.000

LEGĂTURI DIRECTE CU STRĂINĂȚEA
MARI MAGAZII DE MĂRFURI LA TOATE FILIALELE
-:- EXPORT-IMPORT -:-

Secția de mărfuri și
Secția de ceriale importă și exportă, cumpără și vinde tot felul de mărfuri, coloniale de băcănie, textile, cereale și produse agronomice.

Secția de organiza-
ție și Secția Ame-
ricană face acviția și propaganda convenită, dau informațiuni și sfaturi bine votate gratuit tuturor acelorora cari se adresează

Secția de Bancă și
Secția Industrială se ocupă cu tot felul de afaceri bancale, financiază, naționalizează și creează noi rami de industrie

Asignate și cecuri americane, dolari, precum și libele de depunere dela alte bănci streine se primesc spre încasare aducându-se banii la noi fără cheltuială și eliberându-se imediat libel de depunere.

Pentru **Depuneri spre fructificare** dăm azi:
în conturent $4\frac{1}{2}\%$ neto
pe libel de depunere cu aczi. reg. 5% — $5\frac{1}{20}\%$ „
pe libel de depunere cu termen fix
de 1 an și după sume mai mari . . . 6% „
Darea două interese o plătește Institutul

Dolari, asignate și cecuri americane să primesc spre încasare și depunerile se primesc spre păstrare și fructificare totdeauna sub cele mai favorabile condițiuni la:

Banca Centrală, Cluj, Str. Regina Maria Nr. 6
Banca Centrală, Filiala Alba-Iulia (fostă banca „Julia“).
Banca Centrală, Filiala Arad, Piața Boros Beni Nr. 3.
Banca Centrală, Filiala Hăteș (fostă bancă „Hăteșgana“)
Banca Centrală, Fil. Oradea mare (fostă bancă „Sentinela“)
Banca Centrală, Filiala Sibiu, Strada Ciznădiei, Nr. 7 II
Banca Centrală, Filiala Turda, (fostă bancă „Arieșiana“)

Sprrijiniți BANCA CENTRALĂ că este cel mai mare institut industrial și comercial al nostru înființat cu capital curat românesc-ardelenesc. Prin muncă neobosită și chiverniseală și-a creat un loc de frunte.

VINICULTURA

s. p. a. Sibiu Str. Rotari 25

Vinde cu prețuri de engros
:: Vinuri foarte bune dela ::

6 lei litru în sus

Vinuri de DESERT IN BUTELII.—ADEVARATA ŢUCA CALUGAREASCA DIN REGAT.—ROMURI, COGNACURI, LICHERURI FINE

cu prețuri de concurență. — SPIRT DUBLU RAF. 96° cu prețul fabricii

Cinematograful Apollo

Sibiu, piața Hermann
Rulează seară de seară
filmele cele mai interesante.
— | — sante. — | —

BANCA AGRARĂ

SOC. anonimă CLUJ.

Calea Reg. Ferdinand 36—38

In casele proprii

Telefon Nr. 5-39, 6-12, 12-17

Capit. soc. 50,000,000,

(Bancă încredințată cu finanțarea Reformei-Agrare prin Legea despre reforma agrară.

Execută tot felul de operațiuni de bancă.

Primește depuneri spre fructificare } cu $5\frac{1}{2}\%$

Prim dep. în cont curent } — 6%

Cumpără și vinde monezi străine și Finanțează întreprinderi agricole industriale.

Emitte scrisuri fonciare.

Acordă împrumuturi ipotecare cu anuități pe 10, 15, 25 ani.

Acordă împrumuturi cambiale. pe gaj de efecte

(lombard).

Acordă împrum. pe mărfuri (varante). Escontează cambii, efecte cupoane, devize.

Secție specială pentru organizarea cooperativelor.

Secție specială pentru mașini agricole. produse agricole.

Virimente directe de cont-curent cu toate băncile mari din Țară și străinătate.